

[Pia Kjærsgaard]

at det altid er emner, som andre partier er enige om der skal ud til folkeafstemning og ikke andre, og det synes jeg ikke er nogen særlig god undskyldning. Jeg synes faktisk, at folket skal bestemme i langt videre udstrækning end Folketinget.

Jeg mener ikke, der kunne være noget i vejen for, at den folkeafstemning, som vi har prøvet at indsamle underskrifter til, også kunne foretages den 2. juni. Det afhænger jo helt af forslaget, hvornår det bliver vedtaget, hvornår det bliver sendt ud osv. Det burde i hvert fald ikke indebære de store besværligheder, faktisk tror jeg, det vil højne interessen for afstemningen om EF-unionen ganske gevaldigt, og stemmeprocenten ville blive meget, meget større.

Så vil jeg godt sige til fru Marianne Jelved, at jeg synes så sandelig ikke, det er fair at begynde at drage biskopper og præster ind i denne debat. Det er måske, fordi fru Marianne Jelved har et personligt kendskab eller omvendt til de to biskopper, at de har engageret sig så fantastisk meget – det har fru Marianne Jelved faktisk stået og sagt – men jeg synes i hvert fald ikke, det er fair over for hr. Kofod-Svendsen – og det er faktisk helt ærligt ment – når man forsøger at sige, at når biskopper og præster har engageret sig så meget, er det lige før, den parlamentariske leder af Kristeligt Folkeparti, hr. Kofod-Svendsen, bør gøre det samme. Det synes jeg er usagligt, og det plejer ikke at ligne fru Marianne Jelved. Men o.k., hele denne sagsbehandling har været hamrende usaglig.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hr. Kofod-Svendsen har nu to gange sagt her fra talerstolen, at når Kristeligt Folkeparti ikke kan støtte det radikale lovforslag, skyldes det bl.a., at han ikke vil være med til den forskelsbehandling mellem grupper af asylansøgere, som forslaget er udtryk for.

Jeg gjorde i mit ordførerindlæg nøje rede for, hvorfor jeg mener, at de statsløse palæstinensere er i en situation, som gør det berettiget at give dem en særbehandling, og jeg lagde med glæde mærke til, at hr. Arne Melchior fra CD var inde på præcis det samme. Jeg vil godt tilføje, at under hr. Arne Melchior's tale sad jeg og tænkte på, at vi, der har været engageret i kvindebevægelsen, ved jo meget om, at for at opnå ligestilling kan det nogle gange være

nødvendigt med særbehandling, fordi forskellige grupper ikke har samme udgangspunkt, og lad det så være baggrunden for det, jeg nu vil sige til hr. Kofod-Svendsen.

Jeg står her med brevet til justitsminister Hans Engell fra den 17. september 1991. Det er skrevet under på Kristeligt Folkepartis vegne, og det drejer sig jo om særbehandling, fordi vi anmoder justitsministeren om at give humanitær opholdstilladelse til de statsløse palæstinensere, hvis de ikke får asyl. Jeg vil godt spørge, om underskriften på brevet ikke tegner Kristeligt Folkeparti, men kun den pågældende person. Vi havde indtryk af, at den tegnede Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg synes, det var et interessant indlæg, hr. Kofod-Svendsen kom med. Jeg forstod det således, at hr. Kofod-Svendsen og Kristeligt Folkeparti ikke havde indvendinger imod, at lovforslaget taler om at give opholdstilladelse til statsløse palæstinensere, men at bekymringen gik på den ulighed, der kunne være tale om over for andre i en tilsvarende situation.

Men jeg må forstå hr. Kofod-Svendsens bemærkninger således: For det første at Kristeligt Folkeparti vil deltage aktivt i undersøgelser af, om der er andre personer i en tilsvarende situation, og for det andet at Kristeligt Folkeparti, hvis disse overvejelser ender i positive betragtninger, også vil stemme for forslaget. Det synes jeg var en interessant oplysning.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal sige til fru Ebba Strange, at Kristeligt Folkeparti som helhed står bag henvendelsen af 17. september 1991. Jeg var på Færøerne med Folketingets Finansudvalg og havde derfor ikke selv mulighed for at skrive under, men jeg var i personlig kontakt med fru Inger Stilling Pedersen.

Men det, vi opfordrer til, er jo netop at få sikkerhed for, at den gældende lov fuldt ud er blevet fulgt. Er der sket nogen fejl? Er der nogen usikkerhed? Alt dette ville vi have undersøgt. Det var det, vi bad om for at kunne give en midlertidig opholdstilladelse, og det fremgår også af formuleringen – nu har jeg ikke